

РЕШЕНИЕ

№ 7405

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 28.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **10388** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 172 ал.5 от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/.

Образувано е по жалба на М. К. срещу Заповед № 2700/03.10.2021г. на К. И. – младши автоконтрольор, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка "временно спиране на ППС от движение до отстраняване на неизправността" по чл. 171 т.2 б. "а" от ЗДвП.

Твърди се, че наложената ПАМ е незаконосъобразна и необоснована, поради съществено нарушение на административно-производствените правила, противоречие с материалния закон и целта на закона. Излагат се подробни доводи относно незаконосъобразността на оспорения акт. Моли съда да отмени наложената ПАМ.

Ответникът – младши автоконтрольор, отдел „Пътна полиция“ при СДВР не изразява становище по постъпилата жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от данните по делото и административната преписка, на 03.10.2022г. в 10:50ч. в [населено място], [улица]с посока на движение от АМ С. към [улица], М. К. управлява лично МПС БМВ, рег. [рег.номер на МПС] , като при извършена проверка е установено, че автомобилът е с поставено фолио на предно челно стъкло.

Посоченото обстоятелство е квалифицирано като нарушение на чл.105 ал. 3ДвП, като

е налице неизправност по смисъла на чл.10 ал.1 т.б б. „в“ от ППЗДвП ВР. Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на ООН за единни условия относно одобряване на безопасни стъкла и материали от стъкло,приложимо на основание чл.97/836/ЕО, както и нормата на чл.34 пар.2 от Регламент № 661/2009 на ЕП и Съвета. Посочено е изрично, че риска за нараняване при натрошаване на облепеното стъкло трябва да бъде минимален, което обстоятелство не е налице при нарушаване качеството на стъклото вследствие на облепване.

Процесната жалба е подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържания и приложения, в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки, поради което същата се явява редовна и допустима. По съществуващото на спора, съдът съобрази:

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, видно от приложението по делото заповед № 81213 – 1524 от 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи и Заповед № 513з – 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, с която са определени държавните служители, които да издават актове за налагане на ПАМ, от категорията на процесният.

Акт е издаден в съответствие с изискванията за форма по чл. 59, ал. 1 от АПК и съдържа задължителните реквизити, съобразно условието на чл. 171, т. 2а от ЗДвП, във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Налице е ясно позоваване на приложената правно-нормативна уредба към установените и възприети фактически обстоятелства, поради което същата е в съответствие с изискването за мотивираност.

Досежно съответствието с материалния закон и административно-производствените правила, съдът съобрази:

Текста на чл.171, т. 2а от ЗДвП предвижда временно спиране от движение до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неизправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение;

В настоящият казус административният орган се е позовал на неизправност по чл.10 ал.1 т.б б.“в“ предл. трето от ППЗДвП. По силата на посочената разпоредба, техническо неизправно е едно МПС, когато същото има стъкла, които не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи.

Съгласно т.9.1.4 от Правило № 43 на Икономическата Комисия на ООН/представляващо приложим стандартизационен документ в казуса/ светлопропускливостта на предните стъкла не трябва да бъде по-малка от 70%.

От своя страна, начина на установяване на светлопропускливостта на стъклата на автомобила следва от текста на чл.87 ал.1 т.7 от Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014г. за реда и организацията на дейността за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, издадена от министъра на вътрешните работи. Съгласно посочената норма, при осъществяване на дейност по контрол на пътното движение полицейските органи използват мобилни технически средства и системи за проверка на светлопропускливостта на автомобилните стъкла. Разпоредбата на чл.91 ал.9 от същата инструкция предвижда, че при използване от наряда на мобилни технически средства и системи за проверка на светлопропускливостта на

автомобилните стъкла резултатите се отразяват в дневник (приложение № 18б). Така, за да се приеме, че е налице неизправност на МПС, следваща от затъмняване на челно предно стъкло, следва несъмнено да е уставновена светлопропускливост, която вследствие от затъмнението е под разписаните норми. Процесната Заповед не съдържа изобщо подобни констатации, като видно от приложената преписка – нито са осъществявани замервания, нито същите са били отразени по нормативноустановеният ред. Посоченото обстоятелство налага извода, че процесната заповед е издадена в нарушение на процесуалните правила, произтичащо от неосъществяване на дължимият по закон контрол и материална незаконосъобразност – поради приложение на нормата на чл.171 т.2 б.“а“ от ЗДвП без наличие на съответните предпоставки.

В заключение и с оглед извършеното позоваване от страна на административния орган и на конкретни разпоредби от правото на ЕС, успоредно с тези от националното законодателство, следва да се посочи:

Формираният по-горе извод не се опровергава от съдържанието на текста на чл.14 на Регламент 661/2009 на ЕП и Съвета /в сила по време на издаване процесната заповед/, тъй като разпоредбата единствено оправомощава ЕК да приема мерки относно изискванията за безопасност, но сам по себе си не разписва такива, така, че да бъде противопоставим на жалбоподателя.

От друга страна, не следва изобщо да се анализира позоваването от административния орган на чл.34 пар.2 от Директива 2007/46/ЕО, на първо място, защото посоченият акт не вече е бил в сила, респ. е неприложим към спора и на второ място, защото държавата не може да се позовава и да противопоставя задължение, произтичащо от директива спрямо частноправните субекти, когато самата тя не е изпълнила задължението си по транспониране на съответната директива в националното законодателство.

В последното заседание по делото, процесуалният представител на жалбоподателя е поискал присъждане на разноски при условията на чл.38 от Закона за адвокатурата, тъй като представлява свой племенник – дете на девер и.

Действително и съгласно чл.38 ал.1 т.3 от ЗАдв. адвокатът може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на роднини, близки или на друг юрист. С писмо, изпратено по пощата на 27.10.2022г. по делото е представено пълномощно по силата на което М. К., упълномощава адв.С. да го представлява по настоящето административно дело до приключване на административното производство. По силата на това пълномощно адв.С., редом със жалбоподателя се е явила и пледирала в рамките на последното заседание по делото.

Съдът счита обаче, че на страната не следва да се присъждат разноски, доколкото липсват доказателства за наличието на роднински отношения между представител и представляван, както липсва и представен списък на реално претендираните разноски. В този смисъл, претенцията на страната се явява необоснована и недоказана.

С оглед всичко гореизложено и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ вр. чл.143 ал.1 от АПК, Административен съд София-град, трето отделение, 74 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 2700/03.10.2021г. за прилагане на принудителна административна мярка "временно спиране на ППС от движение до отстраняване на

неизправността", издадена от К. И. – младши автоконтрольор, отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: